

Dokument s plenarne sjednice

B9-0090/2020/REV.

5.2.2020

PRIJEDLOG REZOLUCIJE

podnesen nakon izjava Vijeća i Komisije

u skladu s člankom 132. stavkom 2. Poslovnika

o strategiji EU-a za okončanje genitalnog sakaćenja žena diljem svijeta
(2019/2988(RSP))

**Frances Fitzgerald, Elissavet Vozemberg-Vrionidi, Cindy Franssen,
Pernille Weiss, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska, Maria da Graça
Carvalho, Ewa Kopacz, Christine Schneider**

u ime Kluba zastupnika PPE-a

**Pina Picierno, Maria Noichl, Vilija Blinkevičiūtė, Evelyn Regner, Predrag
Fred Matić, Lina Gálvez Muñoz, Alessandra Moretti**

u ime Kluba zastupnika S&D-a

**Chrysoula Zacharopoulou, María Soraya Rodríguez Ramos, Samira
Rafaela, Katalin Cseh, Moritz Körner, Michal Šimečka, Hilde Vautmans,
Irène Tolleret, Radka Maxová, Sylvie Brunet, Karen Melchior, Caroline
Nagtegaal**

u ime Kluba zastupnika Renew

**Pierrette Herzberger-Fofana, François Alfonsi, Karima Delli, Gwendoline
Delbos-Corfield, Ernest Urtasun, Terry Reintke, Heidi Hautala, Monika
Vana, Petra De Sutter, Alice Kuhnke**

u ime Kluba zastupnika Verts/ALE-a

**Assita Kanko, Jadwiga Wiśniewska, Jessica Stegrud, Derk Jan Eppink,
Andželika Anna Możdżanowska, Veronika Vrecionová, Joanna
Kopcińska, Beata Mazurek**

u ime Kluba zastupnika ECR-a

**Eugenia Rodríguez Palop, Miguel Urbán Crespo, Idoia Villanueva Ruiz,
Pernando Barrena Arza, Manon Aubry, Manuel Bompard, Niyazi
Kizilyürek, Giorgos Georgiou, Anne-Sophie Pelletier, Petros Kokkalis,
Elena Kountoura, Stelios Kouloglou, José Gusmão, Dimitrios
Papadimoulis**

u ime Kluba zastupnika GUE/NGL-a

Rezolucija Europskog parlamenta o strategiji EU-a za okončanje genitalnog sakaćenja žena diljem svijeta (2019/2988(RSP))

Europski parlament,

- uzimajući u obzir članke 8. i 9. Direktive 2012/29/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 25. listopada 2012. o uspostavi minimalnih standarda za prava, potporu i zaštitu žrtava kaznenih djela te o zamjeni Okvirne odluke Vijeća 2001/220/PUP („Direktiva o pravima žrtava”)¹, čije se odredbe odnose i na genitalno sakaćenje žena,
- uzimajući u obzir članke 11. i 21. Direktive br. 2013/33/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 26. lipnja 2013. o utvrđivanju standarda za prihvatanje podnositelja zahtjeva za međunarodnu zaštitu („Direktiva o uvjetima prijema”)², u kojoj se žrtve genitalnog sakaćenja posebno navode među kategorijama ugroženih osoba koje bi trebale primiti odgovarajuću zdravstvenu skrb tijekom postupka azila,
- uzimajući u obzir članak 20. Direktive 2011/95/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 13. prosinca 2011. o standardima za kvalifikaciju državljana trećih zemalja ili osoba bez državljanstva za ostvarivanje međunarodne zaštite, za jedinstveni status izbjeglica ili osoba koje ispunjavaju uvjete za supsidijarnu zaštitu te sadržaj odobrene zaštite („Direktiva o standardima za kvalifikaciju”)³ u kojem je genitalno sakaćenje žena kao težak oblik duševnog, fizičkog ili seksualnog nasilja ubrojeno u razloge za razmatranje odobravanja međunarodne zaštite,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 14. lipnja 2012. o ukidanju genitalnog sakaćenja žena⁴ u kojoj se poziva na okončanje genitalnog sakaćenja žena diljem svijeta s pomoću preventivnih i zaštitnih mjera te zakonodavstva,
- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 6. veljače 2014. o komunikaciji Komisije naslovljenoj „Prema ukidanju genitalnog sakaćenja žena”⁵,
- uzimajući u obzir Rezoluciju od 7. veljače 2018. o nultoj razini tolerancije prema genitalnom sakaćenju žena⁶,
- uzimajući u obzir Godišnja izvješća EU-a o ljudskim pravima i demokraciji u svijetu, a posebno Rezoluciju od 15. siječnja 2020.⁷,
- uzimajući u obzir Zaključke Vijeća iz lipnja 2014. o sprečavanju i borbi protiv svih

---

¹ SL L 315, 14.11.2012., str. 57.

² SL L 180, 29.6.2013., str. 96.

³ SL L 337, 20.12.2011., str. 9.

⁴ SL C 332, 15.11.2013., str. 87.

⁵ SL C 93, 24.3.2017., str. 142.

⁶ SL C 463, 21.12.2018., str. 26.

⁷ Usvojeni tekstovi, P9_TA(2020)0007.

- oblika nasilja nad ženama i djevojčicama, uključujući genitalno sakaćenje žena,
- uzimajući u obzir Zaključke Vijeća od 8. ožujka 2010. o iskorjenjivanju nasilja nad ženama u Europskoj uniji,
  - uzimajući u obzir Komunikaciju Komisije od 25. studenog 2013. naslovljenu „Prema ukidanju genitalnog sakaćenja žena” (COM(2013)0833),
  - uzimajući u obzir zajedničku izjavu od 6. veljače 2013. o Međunarodnom danu protiv genitalnog sakaćenja žena, u kojoj su potpredsjednica Komisije / Visoka predstavnica Unije za vanjske poslove i sigurnosnu politiku i pet povjerenika potvrdili obvezu EU-a da se u okviru svojih vanjskih odnosa bori protiv genitalnog sakaćenja žena,
  - uzimajući u obzir Akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju za razdoblje 2015. – 2019., a posebno cilj br. 14 (b) u kojem se izričito navodi genitalno sakaćenje žena, te uzimajući u obzir aktualnu reviziju akcijskog plana i pregovore o njegovoj obnovi,
  - uzimajući u obzir iskustvo stečeno provedbom Komisijinog Strateškog djelovanja za ravnopravnost spolova 2016. – 2019. i provedbu mjera utvrđenih u akcijskom planu koji je dio Komunikacije Komisije od 25. studenog 2013.,
  - uzimajući u obzir Program održivog razvoja do 2030., posebno cilj br. 5.3 o iskorjenjivanju svih štetnih praksi kao što su dječji, rani i prisilni brak te genitalno sakaćenje žena,
  - uzimajući u obzir Međunarodnu konferenciju o stanovništvu i razvoju (ICPD) održanu u Kairu 1994., njezin Program djelovanja i ishode njezinih kasnijih revizijskih konferencija, posebno sastanak na vrhu u Nairobiju o ICDP-u i njegovu obvezu o nultoj stopi genitalnog sakaćenja žena,
  - uzimajući u obzir Pekinšku platformu za djelovanje i ishode njezinih kasnijih revizijskih konferencija;
  - uzimajući u obzir Akcijski plan za rodnu ravnopravnost 2016. – 2020. (GAP II), a posebno njegov tematski prioritet B koji ima poseban pokazatelj o genitalnom sakaćenju žena, te uzimajući u obzir njegovu trenutačnu reviziju i pregovore o njegovoj obnovi,
  - uzimajući u obzir obvezu predsjednice Komisije da donese mjere za borbu protiv nasilja nad ženama, kako je navedeno u njezinim političkim smjernicama,
  - uzimajući u obzir najavljenju novu strategiju EU-a o rodnoj ravnopravnosti,
  - uzimajući u obzir izvješće Europskog instituta za rodnu ravnopravnost (EIGE) iz 2013. o genitalnom sakaćenju žena u Europskoj uniji i Hrvatskoj, kao i dva naknadna izvješća naslovljena „Procjena rizika od genitalnog sakaćenja za djevojčice u Europskoj uniji” iz 2015. o Irskoj, Portugalu i Švedskoj te 2018. o Belgiji, Grčkoj, Francuskoj, Italiji, Cipru i Malti,
  - uzimajući u obzir Konvenciju Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad

ženama i nasilja u obitelji („Istanbulska konvencija”) iz 2014., prema čijem se članku 38. zahtijeva kriminalizacija genitalnog sakaćenja žena od strane svih država potpisnica,

- uzimajući u obzir svoju Rezoluciju od 12. rujna 2017. o Prijedlogu odluke Vijeća o sklapanju, od strane Europske unije, Konvencije Vijeća Europe o sprečavanju i borbi protiv nasilja nad ženama i nasilja u obitelji (COM(2016)0109 – 2016/0062(NLE))⁸,
  - uzimajući u obzir Rezoluciju od 28. studenoga 2019. o pristupanju EU-a Istanbulskoj konvenciji i drugim mjerama za borbu protiv rodno uvjetovanog nasilja⁹,
  - uzimajući u obzir Deklaraciju Odbora ministara Vijeća Europe od 13. rujna 2017. o potrebi da se pojačaju naponi za sprečavanje i borbu protiv genitalnog sakaćenja žena i prisilnog braka u Europi,
  - uzimajući u obzir smjernice Svjetske zdravstvene organizacije o upravljanju zdravstvenim komplikacijama zbog genitalnog sakaćenja žena,
  - uzimajući u obzir Rezoluciju Vijeća UN-a za ljudska prava od 5. srpnja 2018. o ukidanju genitalnog sakaćenja žena,
  - uzimajući u obzir izvješće glavnog tajnika UN-a od 27. srpnja 2018. pod nazivom „Jačanje globalnih napora za ukidanje genitalnog sakaćenja žena”,
  - uzimajući u obzir Rezoluciju Opće skupštine UN-a od 14. studenog 2018. pod nazivom „Jačanje globalnih napora za ukidanje genitalnog sakaćenja žena”,
  - uzimajući u obzir Sporazum iz Cotonoua i postupak njegove revizije koji je u tijeku,
  - uzimajući u obzir inicijativu Spotlight EU-a i UN-a iz rujna 2017. za iskorjenjivanje nasilja nad ženama i djevojčicama,
  - uzimajući u obzir članak 132. stavak 2. Poslovnika,
- A. budući da se genitalno sakaćenje žena na međunarodnoj razini smatra teškim i sustavnim kršenjem ljudskih prava, oblikom nasilja nad ženama i djevojčicama te iskazivanjem rodne nejednakosti, koje nije povezano ni s jednom religijom ili kulturom, te je danas priznato kao globalno pitanje koje utječe na najmanje 200 milijuna žena i djevojčica u 30 zemalja, prema statističkim izvješćima UNICEF-a, Populacijskog fonda Ujedinjenih naroda (UNFPA) i Svjetske zdravstvene organizacije; budući da, međutim, postoje dokazi o prisutnosti genitalnog sakaćenja žena u više od 90 zemalja na svim kontinentima;
- B. budući da će, prema podacima UNFPA-a iz 2018., ako se nastave trendovi rasta stanovništva, do 2030. 68 milijuna djevojčica diljem svijeta biti izloženo riziku od genitalnog sakaćenja, a očekuje se godišnji rast s 4,1 milijun 2019. na 4,6 milijuna do 2030.;
- C. budući da se prema najnovijim nacionalnim podacima dostupnima diljem Europe

---

⁸ SL C 337, 20.9.2018., str. 167.

⁹ Usvojeni tekstovi, P9_TA(2019)0080.

procjenjuje da oko 600 000 žena i djevojčica u Europi živi s cjeloživotnim fizičkim i psihološkim posljedicama genitalnog sakaćenja i da je u samo 13 europskih zemalja još 180 000 djevojčica izloženo visokom riziku od genitalnog sakaćenja;

- D. budući da genitalno sakaćenje žena podrazumijeva sve postupke koji uključuju djelomično ili potpuno uklanjanje vanjskih ženskih spolnih organa, kao što su klitoridektomija, ekscizija, infibulacija i drugi štetni postupci, te kojima se namjerno mijenjaju ili ozljeđuju ženski spolni organi u nemedicinske svrhe, uzrokujući tjelesne, seksualne i psihološke zdravstvene komplikacije koje mogu dovesti do smrti;
- E. budući da se genitalno sakaćenje žena uglavnom provodi nad mladim djevojčicama i djevojkama od dojenačke dobi do 15. godine; budući da se, osim toga, djevojčica ili žena može podvrgnuti genitalnom sakaćenju više puta tijekom cijelog života, na primjer kada se spremna vjenčati ili otići u inozemstvo;
- F. budući da, prema podacima Ureda visokog povjerenika Ujedinjenih naroda za izbjeglice (UNHCR) iz 2018., nedavno povećanje postotka žena i djevojčica za koje se sumnja da su žrtve genitalnog sakaćenja znači da taj problem sve više dobiva na važnosti i da broj osoba koje su pogođene ili kojima prijete rizik i dalje raste; budući da je, prema UNHCR-u, samo u posljednjih pet godina u Europu stiglo više od 100 000 tražiteljica azila koje bi mogle biti žrtve genitalnog sakaćenja;
- G. budući da je, prema UNICEF-u, postignut napredak jer je rizik od genitalnog sakaćenja žena danas za jednu trećinu manji nego prije 30 godina; budući da je, međutim, uzimajući u obzir sve dostupne podatke i činjenicu da je preostalo još 10 godina do 2030., cilj održivog razvoja br. 5.3 o ukidanju genitalnog sakaćenja žena daleko od ostvarenja; budući da se, naprotiv, čini da je apsolutni broj pogođenih žena i djevojčica u porastu i da će i dalje rasti, osim ako se hitno ne poduzmu znatni naponi kako bi se to spriječilo;
- H. budući da je, kako bi se ubrzale promjene i postigao cilj ukidanja genitalnog sakaćenja žena u svijetu do 2030., potrebno hitno povećati i uskladiti postojeće napore kako bi se okončala ta praksa na lokalnoj, nacionalnoj, regionalnoj i međunarodnoj razini, iskoristili ti naponi te s pomoću učinkovitih i sveobuhvatnih strategija postigle veće i trajnije promjene;
- I. budući da je genitalno sakaćenje žena oblik rodno uvjetovanog nasilja i da je uklanjanje temeljnih uzroka rodne nejednakosti na razini zajednice, uključujući rodne stereotipe i štetne društvene norme, ključno za okončanje genitalnog sakaćenja žena;
- J. budući da je genitalno sakaćenje žena često neodvojivo od drugih pitanja rodne nejednakosti te da je ono samo jedno od mnogih oblika kršenja prava žena, kao što su nedostatak pristupa obrazovanju za djevojčice, uključujući sveobuhvatan seksualni odgoj, nedostatak radnih mjesta za žene, nemogućnost posjedovanja ili nasljeđivanja imovine, prisilni ili rani brak djece, seksualno i fizičko nasilje te nedostatak kvalitetne zdravstvene skrbi, uključujući usluge povezane sa spolnim i reproduktivnim zdravljem i pravima;
- K. budući da je „medikalizacija” genitalnog sakaćenja žena praksa koju provodi zdravstveni radnik ili se provodi u bolnici ili zdravstvenoj ustanovi; budući da je

medikalizacija genitalnog sakaćenja žena opasan pokušaj da se opravda praksa genitalnog sakaćenja žena, pa čak i da se od nje potencijalno ostvari korist;

1. ponavlja svoju predanost ukidanju prakse genitalnog sakaćenja žena u svijetu kao oblika rodno uvjetovanog nasilja koje ima dugotrajne psihološke i fizičke posljedice na žene i djevojčice te u nekim slučajevima ima smrtne posljedice;
2. napominje da nominacija skupine „The Restorers” za Nagradu Saharov predstavlja važan korak u tom smjeru i u borbi protiv genitalnog sakaćenja žena; nadalje, prepoznaje važnu ulogu mladih u osnaživanju njih samih i drugih da postanu uzori u svojim zajednicama;
3. naglašava da primarni cilj svakog djelovanja koje se odnosi na genitalno sakaćenje žena mora biti njegovo sprečavanje s pomoću održivih društvenih promjena i osnaživanja zajednica, a posebno žena i djevojčica unutar njih, obrazovanjem i informiranjem te stvaranjem preduvjeta za ekonomsko osnaživanje žena i djevojčica; naglašava da zaštita i naknadna skrb koja se pružaju ženama koje su bile podvrgnute genitalnom sakaćenju moraju biti prioritet koji se treba postići pružanjem odgovarajuće zaštite i informacija te omogućavanjem pristupa profesionalnoj i primjerenoj fizičkoj, psihološkoj, medicinskoj i seksološkoj skrbi te potporom žrtvama te prakse povećanim sredstvima;
4. ističe da je uključivanje muškaraca i dječaka u proces preoblikovanja rodni odnosa i promjene mentaliteta te u podupiranje osnaživanja žena i djevojčica jednako važno za ukidanje te štetne prakse; nadalje, naglašava važnost uključivanja vođa zajednica u okončanje genitalnog sakaćenja žena, posebno tradicionalnih i vjerskih vođa te osoba koje provedu tradicionalno genitalno sakaćenje, koji često imaju utjecajne uloge u zajednicama;
5. naglašava da se problem genitalnog sakaćenja žena mora rješavati cjelovitim i višedimenzionalnim pristupom, uklanjanjem temeljnih uzroka rodne nejednakosti na kojima se temelje svi oblici rodno uvjetovanog nasilja nad svim ženama i djevojčicama, uključujući kršenje njihovih ljudskih prava, narušavanje tjelesnog integriteta te ugrožavanje seksualnog i reproduktivnog zdravlja i prava, a posebno povezivanjem genitalnog sakaćenja žena s drugim štetnim praksama kao što su rani i prisilni brak, „glačanje” grudi, himenoplastika i provjera nevinosti;
6. zabrinut je zbog sve raširenijeg fenomena „medikalizacije” genitalnog sakaćenja žena u nekim zemljama, čak i u onima u kojima je genitalno sakaćenje žena nezakonito, te zbog sve veće uključenosti zdravstvenih djelatnika u tu praksu; ustraje u tome da je to neprihvatljiv odgovor na uklanjanje temeljnih uzroka genitalnog sakaćenja žena, što su već utvrdili UN i Svjetska zdravstvena organizacija; poziva zemlje kojih se to tiče da izričito zabrane medikalizaciju genitalnog sakaćenja žena te da informiraju medicinsko osoblje o tom problemu pružanjem informacija i osposobljavanjem, kao i odgovarajućim nadzorom i provedbom;
7. ističe da su, u skladu s člankom 38. Istanbulske konvencije, države članice obvezne kriminalizirati genitalno sakaćenje žena, kao i poticanje, prisilu ili vabljenje djevojčice da mu se podvrgnu te da Konvencija ne štiti samo djevojčice i žene u opasnosti od genitalnog sakaćenja, već i djevojčice i žene koje trpe cjeloživotne posljedice zbog tog postupka; sa zadovoljstvom prima na znanje da kazneno pravo u svim državama

članicama štiti djevojčice i žene od genitalnog sakaćenja žena, ali je iznimno zabrinut zbog njegove očite neučinkovitosti jer izuzetno mali broj predmeta dolazi do sudova u EU-u;

8. napominje da je u mnogim državama EU-a također moguć kazneni progon za slučajeve genitalnog sakaćenja žena obavljene u inozemstvu, u skladu s načelom izvanteritorijalnosti, čime se također zabranjuje odvođenje djece u treće zemlje radi podvrgavanja genitalnom sakaćenju žena; napominje da kriminalizacija mora biti popraćena kaznenim progonom i istragama; naglašava da interesi djeteta uvijek moraju biti prioritet te da se procesom kaznenog progona i osuđivanja članova obitelji koji provode prakse genitalnog sakaćenja žena također mora osigurati da pogođene djevojke i djeca ne budu zbog toga dodatno ugroženi;
9. poziva Komisiju i države članice da osiguraju da se u budućem unutarnjem i vanjskom proračunu EU-a pružanjem odgovarajućih sredstava i dalje podupire održivost angažmana zajednice u projektima i programima, čime se uzimaju u obzir okolnosti organizacija koje djeluju u zajednici i inicijativa koje vode žrtve i mladi; u tu svrhu poziva Komisiju i Vijeće da, u okviru rasprava o proračunu o sljedećem višegodišnjem financijskom okviru (VFO), osiguraju fleksibilnost, dostupnost i održivost sredstava na temelju dugoročne strukturne financijske potpore;
10. pozdravlja dosadašnje napretke ostvarene u okviru Programa o pravima, jednakosti i građanstvu te poziva Komisiju i države članice da osiguraju da se u budućem proračunu EU-a uzme u obzir potreba za većom fleksibilnošću i sinergijama između unutarnjih i vanjskih programa financiranja, kako bi se promicali proračuni koji odražavaju složenost tog problema, kao i sveobuhvatnije transnacionalne i prekogranične intervencije za globalno iskorjenjivanje genitalnog sakaćenja žena;
11. potiče Komisiju i države članice da pojačaju suradnju s europskim i nacionalnim mrežama stručnjaka, uključujući stručnjake iz područja zdravstva, socijalne skrbi, policije i civilnog društva, te da osiguraju da se sredstva EU-a dodjeljuju projektima usmjerenima na osposobljavanje i kampanje za podizanje svijesti stručnjaka o tome kako učinkovito spriječiti i otkriti slučajeve genitalnog sakaćenja žena i nasilja nad ženama i djevojčicama te kako reagirati na njih;
12. potiče Komisiju da zajamči da sve države članice prenesu „Direktivu o pravima žrtava” u nacionalno zakonodavstvo i u potpunosti je provedu kako bi se osiguralo da žene koje su preživjele genitalno sakaćenje u EU-u imaju pristup povjerljivim specijaliziranim službama za potporu, uključujući potporu i savjetovanje nakon traume, kao i skloništima, u slučaju nužde;
13. napominje da se, u kontekstu najnovijih podataka UNHCR-a, pristup specijalističkoj zdravstvenoj skrbi, uključujući psihološku skrb, za tražiteljice azila i izbjeglice koje su preživjele genitalno sakaćenje mora smatrati prioritetom i na razini EU-a i na razini država članica;
14. poziva Komisiju i Vijeće da u okviru reforme zajedničkog europskog sustava azila (CEAS) osiguraju ujednačenu primjenu najviših međunarodnih standarda zaštite u pogledu kvalifikacija, uvjeta prihvata i postupovnih prava diljem EU-a, čime bi se olakšala intenzivna suradnja među državama članicama, posebno u pogledu ugroženih

tražiteljica azila koje su žrtve genitalnog sakaćenja ili im prijete genitalno sakaćenje i drugi oblici rodno uvjetovanog nasilja;

15. poziva Komisiju da, u svjetlu povećanja broja žena i djevojčica žrtava genitalnog sakaćenja, pokrene reviziju Komunikacije iz 2013. naslovljene „Prema ukidanju genitalnog sakaćenja žena” kako bi se osiguralo povećanje mjera protiv te prakse diljem svijeta te da se radi na ukidanju razlika u zakonima, politikama i pružanju usluga među državama članicama kako bi žene i djevojčice koje su žrtve genitalnog sakaćenja ili kojima prijete genitalno sakaćenje imale pristup jednakim standardima postupanja diljem EU-a;
16. poziva Komisiju da se pobrine za to da predstojeća strategija za rodnu ravnopravnost uključuje mjere za okončanje genitalnog sakaćenja žena i pružanje skrbi za žrtve, da sadrži uključivi jezik, snažne obveze i jasne pokazatelje u svim područjima nadležnosti EU-a, zajedno s redovitim izvješćivanjem i snažnim mehanizmom praćenja kako bi se zajamčila odgovornost svih institucija EU-a i država članica;
17. poziva Komisiju, Europsku službu za vanjsko djelovanje (ESVD) i države članice da intenziviraju suradnju s trećim zemljama kako bi ih se potaknulo na donošenje nacionalnih zakona kojima se zabranjuje genitalno sakaćenje žena, da podrže tijela kaznenog progona u osiguravanju provedbe tih zakona te da pitanje genitalnog sakaćenja žena i drugih praksi štetnih za žene i djevojčice odrede kao prioritet u svojoj vanjskoj politici o ljudskim pravima, posebno u bilateralnim i multilateralnim dijalozima o ljudskim pravima i u drugim oblicima diplomatskog angažmana; naglašava da EU može pomoći u iskorjenjivanju genitalnog sakaćenja žena diljem svijeta uspostavljanjem i poticanjem najboljih praksi u EU-u;
18. poziva Komisiju da osigura da predstojeći Akcijski plan za rodnu ravnopravnost III. i dalje uključuje u svoje ključne mjere za iskorjenjivanje genitalnog sakaćenja žena i pružanje skrbi žrtvama, kao dio borbe protiv svih oblika nasilja nad ženama i djevojčicama, s pomoću konkretnih i sljedivih pokazatelja;
19. poziva Komisiju, uključujući ESVD, da osigura da predstojeći novi akcijski plan EU-a za ljudska prava i demokraciju i dalje uključuje iskorjenjivanje genitalnog sakaćenja žena i pružanje skrbi žrtvama;
20. podsjeća na svoj poziv Vijeću da žurno zaključi ratifikaciju Istanbulske konvencije od strane EU-a na temelju širokog pristupanja bez ograničenja te da zagovara njezinu ratifikaciju u svim državama članicama; poziva Vijeće i Komisiju da osiguraju potpunu integraciju Konvencije u zakonodavni i politički okvir EU-a kako bi se zajamčilo sprečavanje genitalnog sakaćenja žena, zaštita žena i kazneni progon počinitelja te odgovarajuće pružanje usluga kao odgovor na genitalno sakaćenje žena od strane svih država potpisnica;
21. ponovno poziva Komisiju i države članice da uključe sprečavanje genitalnog sakaćenja žena u sve sektore, posebno u područje zdravlja, uključujući spolno i reproduktivno zdravlje i prava, socijalni rad, azil, obrazovanje, uključujući seksualno obrazovanje, zapošljavanje, provedbu zakona, pravosuđe, zaštitu djece, medije, tehnologiju i komunikaciju; poziva na uspostavu platformi s više dionika među različitim sektorima radi bolje koordinacije takve suradnje;

22. pozdravlja napore Komisije i njezino aktivno promicanje iskorjenjivanja genitalnog sakaćenja žena u okviru internih rasprava s civilnim društvom i u okviru vanjskih politika putem dijaloga s partnerskim zemljama, kao i njezinu predanost godišnjoj procjeni borbe EU-a protiv genitalnog sakaćenja žena;
23. poziva Komisiju i države članice da osiguraju uspostavu odgovarajućih i strukturiranih mehanizama za smislenu suradnju u politici i donošenju odluka s predstavnicima zajednica pogođenih genitalnim sakaćenjima i organizacijama žena na lokalnoj razini, uključujući organizacije žrtava;
24. poziva Komisiju da uključivanjem klauzula o ljudskim pravima zajamči da se o sporazumima o suradnji i trgovini EU-a s trećim zemljama pregovara, te da se ti sporazumi revidiraju, u skladu s njihovim poštovanjem međunarodnih standarda ljudskih prava, uključujući ukidanje genitalnog sakaćenja žena kao sustavnog kršenja ljudskih prava i oblika nasilja kojim se sprečava potpuni razvoj žena i djevojčica;
25. pozdravlja ažuriranu metodologiju iz „Procjene broja djevojčica kojima prijeti genitalno sakaćenje u Europskoj uniji: vodič korak po korak (2. izdanje)” koji je objavio EIGE s ciljem prikupljanja točnijih i pouzdanijih podataka; poziva Komisiju i države članice da ažuriraju relevantne podatke i riješe problem nedostatka pouzdanih usporedivih statističkih podataka na razini EU-a o raširenosti genitalnog sakaćenja žena i njegovih vrsta te da uključe znanstvenike, zajednice u kojima se taj postupak provodi i žrtve u postupak prikupljanja podataka i istraživanja, uz participativni pristup koji se temelji na zajednici; potiče organizacije, vlade i institucije EU-a da surađuju kako bi pružile točnije kvalitativne i kvantitativne informacije o genitalnom sakaćenju žena te da ih učine dostupnima široj javnosti; nadalje, potiče razmjenu najboljih praksi i suradnju među relevantnim tijelima (policija i tužitelji), uključujući međunarodna upozorenja;
26. poziva Komisiju da ulaže održivija sredstva u istraživanje genitalnog sakaćenja žena s obzirom na to da je izrada temeljitog kvalitativnog i kvantitativnog istraživanja jedini način da se promiče bolje razumijevanje te pojave i osigura da se protiv nje borimo na prilagođen i učinkovit način;
27. nalaže svojem predsjedniku da ovu Rezoluciju proslijedi Komisiji i Vijeću.